

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι σύμφωνη με το δικαίο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ιδίως με τα άρθρα 3, παράγραφος 3, ΣΕΕ, με τα άρθρα 26, 56 έως 58 και 101 ΣΛΕΕ και με το άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης), καθώς και με την οδηγία 2004/17 ⁽¹⁾, ερμηνεία του εθνικού δικαίου που αποκλείει την αναπροσαρμογή των τιμών σε συμβάσεις που σχετίζονται με τους λεγόμενους ειδικούς τομείς, ιδίως με εκείνους που έχουν αντικείμενο διαφορετικό από τα προβλεπόμενα στην εν λόγω οδηγία, αλλά συνδέονται με αυτούς λειτουργικά;
- 2) Είναι σύμφωνη με τις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ιδίως με τα άρθρα 3, παράγραφος 1, ΣΕΕ, με τα άρθρα 26, 56 έως 58 και 101 ΣΛΕΕ και με το άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης) η οδηγία 2004/17 (στην περίπτωση που θεωρηθεί ότι ο αποκλεισμός της αναπροσαρμογής των τιμών σε όλες τις συμβάσεις που συνάπτονται και εκτελούνται στο πλαίσιο των λεγόμενων ειδικών τομέων απορρέει απευθείας από την εν λόγω οδηγία), «λαμβάνομένων υπόψη του μη δικαίου και δυσανάλογου χαρακτήρα της και της διαταράξεως της συμβατικής ισορροπίας, και, άρα, των κανόνων της αποτελεσματικής αγοράς»;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 3 Απριλίου 2017 — Morgan Stanley & Co International plc κατά Ministre de l'Économie et des Finances

(Υπόθεση C-165/17)

(2017/C 213/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Morgan Stanley & Co International plc

Ανααιρεσίβλητο: Ministre de l'Économie et des Finances

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μήπως, στην περίπτωση που οι δαπάνες υποκαταστήματος εγκατεστημένου σε ένα κράτος μέλος συνδέονται αποκλειστικά με την τέλεση πράξεων του κεντρικού καταστήματος που είναι εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος, οι διατάξεις των άρθρων 17, παράγραφοι 2, 3 και 5, και 19, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ ⁽¹⁾, που επαναλαμβάνονται στα άρθρα 168, 169 και 173 έως 175 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽²⁾, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι συνεπάγονται ότι το κράτος μέλος του υποκαταστήματος εφαρμόζει στις δαπάνες αυτές την αναλογία εκπτώσεως του υποκαταστήματος, η οποία καθορίζεται σε συνάρτηση με τις πράξεις που αυτό διενεργεί στο κράτος στα μητρώα ΦΠΑ του οποίου είναι εγγεγραμμένο, και τους κανόνες που είναι εφαρμοστέοι στο κράτος αυτό, ή την αναλογία εκπτώσεως του κεντρικού καταστήματος, ή ακόμη μια ειδική αναλογία εκπτώσεως που συνδυάζει τους κανόνες που είναι εφαρμοστέοι στα κράτη μέλη στα μητρώα ΦΠΑ των οποίων είναι εγγεγραμμένα το υποκατάστημα και το κεντρικό κατάστημα, και ειδικότερα με γνώμονα την ενδεχόμενη ύπαρξη καθεστώτος επιλογής όσον αφορά την υπαγωγή των πράξεων στον φόρο προστιθέμενης αξίας;
- 2) Ποιοι κανόνες πρέπει να εφαρμοστούν στην ειδική περίπτωση που οι δαπάνες του υποκαταστήματος συμβάλλουν στην τέλεση των πράξεων του στο κράτος στα μητρώα ΦΠΑ του οποίου είναι εγγεγραμμένο και στην τέλεση των πράξεων του κεντρικού καταστήματος, ειδικά με γνώμονα την έννοια των γενικών δαπανών και της αναλογίας εκπτώσεως;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοίμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

⁽²⁾ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).